

VENDIM
Nr.18, datë 17.11.2004

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Gjergj Sauli	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Zija Vuci	Anëtar i “ “
Fehmi Abdiu	Anëtar i “ “
Kristofor Peçi	Anëtar i “ “
Kujtim Puto	Anëtar i “ “
Xhezair Zaganjori	Anëtar i “ “
Petrit Plloçi	Anëtar i “ “
Sokol Sadushi	Anëtar i “ “
Alfred Karamuço	Anëtar i “ “

me sekretare Arbenka Lalica, në datat 25.6.2004 dhe 7.7.2004, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen me nr.16 Akti që i përket:

KËRKUESI: SHOQËRIA “EDIKOM” sh.p.k., Tiranë, përfaqësuar nga avokat Fatmir Braka dhe Drejtori Ekonomik Jorgji Xhai, me prokurë.

SUBJEKTI I INTERESUAR: DREJTORIA E PËRGJITHSHME E TATIMEVE DHE E TAKSAVE, përfaqësuar nga avokati i shtetit Delo Isufi, me prokurë.

OBJEKTI: Shfuqizimi si antikushtetues i vendimit nr.1319, datë 7.7.2003 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

Kërkuesi ka parashtruar në kërkesë e në gjykim këto argumente:

- Në kundërshtim me sa pranon Gjykata e Lartë, detyrimi fiskal ishte paguar para paraqitjes së kërkesës në gjykatë;

- Gjykata e Lartë raportet midis kërkuesit dhe organeve administrative tatimore i ka trajtuar si raporte procedurale civile, duke i shtrirë ato dhe në shqyrtimin gjyqësor të çështjes.

- Gjykata e Lartë në kundërshtim me funksionin e saj ka marrë në shqyrtim provat. Veç kësaj ajo ka shqyrtuar rekursin pa pasur dijeni pala kërkuese.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Alfred Karamuço, përfaqësuesit e kërkuesit e të subjektit të interesuar dhe bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

Drejtorja e Përgjithshme e Tatimeve në muajin gusht 2001 mbi bazën e kontrollit të organizuar në shoqërinë “EDIKOM” sh.p.k., Tiranë, ka konkluduar se për dy objekte nuk është paguar tatimi mbi vlerën e shtuar, në vlerën e përgjithshme prej 18 334 936 lekësh. Për arkëtimin e kësaj shume, Drejtori i Përgjithshëm ka urdhëruar subjektin nëpërmjet aktit nr.2545, datë 27.8.2001 dhe nr.2632, datë 31.8.2001.

Shoqëria “EDIKOM” sh.p.k., kundrejt këtij detyrimi, ka derdhur në dy raste në muajin shtator vlerën prej 13 718 762 lekësh, duke mbetur e detyruar për një shumë prej 4 616 174 lekësh.

Pas pagimit të shumave, shoqëria “EDIKOM” sh.p.k., ka paraqitur padi në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor, Tiranë duke kërkuar shfuqizimin e të dy akteve të Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve

me argumentin se detyrimet nuk mbështeten në ligj. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr.1373, datë 5.4.2002, ka shfuqizuar dy aktet e kontestuara, vendim që e la në fuqi dhe Gjykata e Apelit Tiranë me vendimin nr.100, datë 24.9.2002. Mbi rekursin e Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.1319, datë 7.7.2003, ka vendosur prishjen e dy vendimeve dhe pushimin e gjykimit të çështjes.

Në vendimin e tij Kolegji Civil arsyeton se paditësi nuk ka qenë i legjitimuar në ngritjen e padisë, sepse ai duhej të paguante detyrimin tatimor e më pas të ushtronte të drejtën e apelit të akteve të Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve, duke iu referuar nenit 43 të ligjit nr.8560, datë 22.12.1999 “Për procedurat tatimore”.

Gjykata Kushtetuese, në vendimin e Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, nuk gjen elemente të procesit të parregullt ligjor, për ta bërë procesin dhe vendimin të cenueshëm si antikushtetues.

Gjykata Kushtetuese, duke rikonfirmuar qëndrimin e saj të mbajtur në vendimin nr.9, datë 2.4.2003 lidhur me kuptimin dhe kushtetutshmërinë e neneve 41/4, 42/5 e 43/1 të ligjit nr.7928, datë 27.4.1995 “Për tatimin mbi vlerën e shtuar”, ka pranuar se procedurat e ankimit ndaj vlerësimit tatimor lejohen vetëm, pasi personi i kontrolluar të ketë paguar detyrimin.

Vendosja e parakushtit të pagimit të detyrimit tatimor para fillimit të procedurave të ankimit, nga pikëpamja formale, paraqitet si një kufizim i së drejtës për t’iu drejtuar gjykatës, parashikuar në nenin 42 të Kushtetutës, si dhe në nenin 17 të Konventës Europiane të të Drejtave të Njeriut.

E drejta për ankim efektiv nuk përjashton mundësinë e kufizimit të saj, mjafton që të konkurrojnë kushtet e parashikuara në nenin 17 të Kushtetutës. Në këtë kontekst, Gjykata gjen se ky kufizim i përcaktuar me ligj nuk cenon thelbin e së drejtës, është në përpjestim me gjendjen që e ka diktuar dhe se nuk tejkalon kufizimet e parashikuara në Konventën Europiane për të Drejtat e Njeriut. Kufizimi i së drejtës së ankimit për rastet e përmbushjes së detyrimeve fiskale i shërben interesit publik, në përputhje me politikat e shtetit që kanë të bëjnë me grumbullimin e të ardhurave të ligjshme për shtetin. Sipas protokollit nr.1 të Konventës Europiane të së Drejtave të Njeriut, krijohet mundësia për shtetet, që duke zbatuar parimin e ligjshmërisë, të venë në fuqi ligje për të siguruar pagesën e taksave, kontributeve të tjera ose të gjobave.

Në rastin në shqyrtim, Gjykata Kushtetuese konstaton se kërkuesi, para se t’i referohej rrugës gjyqësore për kundërshtimin e akteve të vlerësimit tatimor, nuk ka paguar tërësisht detyrimin, kusht ky për të realizuar ankimin administrativ e atë gjyqësor. Në këto rrethana, nuk ka vend pretendimi se nuk është respektuar rregulli i vendosur me ligj për ankimet ndaj vlerësimeve tatimore.

Përsa i përket pretendimeve të kërkuesit se: “Gjykata e Lartë ka marrë në shqyrtim e ka analizuar prova në kundërshtim me rolin e funksionet e saj”, se “shqyrtimi i rekursit është bërë në mungesë të kërkuesit” nuk qëndrojnë. Në vendimin e tij Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë nuk analizon prova, por thjesht pranon mospagimin e detyrimit, gjë që lidhet me legjitimitimin e kërkuesit në ngritjen e padisë. Nga ana tjetër, Gjykata Kushtetuese konstatoi se në dosjen gjyqësore ekziston një dëftesë komunikimi e rekursit, që është nënshkruar nga avokatja e caktuar me prokurë nga shoqëria “EDIKOM” sh.p.k., Tiranë.

PËR KËTO ARSYE:

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në bazë të neneve 131/f të Kushtetutës dhe nenit 72 të ligjit “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi me botimin në Fletoren Zyrtare.